

jeg hen paa Samlingen fremsatte i Folketinget.

Det Forslag, jeg nu har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er i alt, hvad der vedrører den personlige Kommuneskat, nøjagtigt det samme som det, der blev vedtaget af Folketinget i Fjor, men det indeholder i øvrigt to Bestemmelser, der ere nye og væsentligt afvigende fra det, vi behandlede i Fjor. Den første og vigtigste af disse Bestemmelser angaar Spørgsmaalet om Statstilskuddet til Kommunerne. Den Kommission, der af det forrige Ministerium blev nedsat til at gennemgaa Finansloven, blandt andet for at finde de væsentlige Besparelser, der kunde være Tale om at foreslaa for Bevillingsmyndigheden, har, som det vil vides, til Ministeriet afgivet en Betænkning, og i denne Betænkning hedder det om det Statstilskud, der i Henhold til den gældende Lov af 1903 ydes til Kommunerne, at man indstiller, at de paa-gældende Bestemmelser i Loven af 15. Maj 1903 §§ 31 og 37 søges ændrede saaledes, at der indvindes en Besparelse af 1,200,000 Kr., eller med andre Ord, at der, bortset fra Tilskuddet til Færøerne, kun bliver tilbage til Fordeling til Kommunerne et Beløb af 300,000 Kr. Der er ikke i Kommissionsbetænkningen i øvrigt udtalt noget om, hvorvidt man mener, at disse 300,000 Kr. bør fordeles efter de Regler, der nu findes i Loven af 1903, og som jeg ikke her finder Anledning til at komme ind paa — det vil være ærede Medlemmer bekendt, at der tages Hensyn til forskellige kommunale Udgifter, til Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen, Skolevæsen o. s. v. — der er ikke udtalt noget om, hvorvidt man da mente eller mener, at disse Penge skulde fordeles efter de samme Regler som hidtil eller efter nye Regler. Der findes i Kommissionens Betænkning om dette Punkt kun det Par Linier, jeg her har citeret. Da den Kommission, som i Fjor fremkom med Indstilling og Betænkning vedrørende den personlige Kommuneskat, jo fremdeles sidder og arbejder, og da det var mig bekendt, at den ganske vist endnu ikke var færdig med sine Overvejelser vedrørende Statstilskuddet til Kommunerne, men var i Arbejde dermed, henstillede jeg ved en Skrivelse til Kommissionen, at den eventuelt vilde udtale sig om, hvorvidt man fandt det rigtigt, at disse 300,000 Kr. bleve fordelte efter nye Regler, og da efter hvilke. Kommissionen, som velvilligst har svaret paa denne Henvendelse fra min Side, har ikke for Tiden ment at kunne fremkomme med noget Forslag om nye Regler for For-

delingen af dette Statstilskud. Det er muligt, at Kommissionen under sine fortsatte Overvejelser vil naa til saadanne nye Regler, og for saa vidt disse maatte vinde mit Bifald, maa jeg forbeholde mig under den senere Forhandling mulig at fremkomme med Forslag i saa Henseende. Paa det nuværende Tidspunkt har jeg ikke anset det for formaalstjenligt at fremkomme med noget Forslag om Fordelingen af de omtalte 300,000 Kr. Jeg er gaaet ud fra, at naar de 300,000 Kr. fordeles efter de nugældende Regler til den Mængde smaa Kommuner, der findes, vil det blive overordentlig smaa Beløb til disse, Beløb, der ikke en Gang kunne naa op paa 100 Kr. For de større Kommuner, hvor Fordelingsreglerne ganske vist ville kunne medføre noget større Beløb, ville de Beløb, der kan være Tale om, sammenlignet med Kommunens samtlige Indtægter eller, skal jeg sige, Udgifter, betyde saa lidt, at det efter min Opfattelse neppe nok kan opveje det Besvær, som det medfører for Kommunerne at indberette deres forskellige Udgifter o. s. v. Under Hensyn til den ringe Betydning, saadanne smaa Beløb ville have for Kommunerne, vil det i det hele taget efter min Opfattelse ikke være rigtigt at gaa til Fordeling af disse 300,000 Kr. efter de tidligere Regler. Indtil andet maatte komme til at foreligge for mig, har jeg da ment det rigtigt, at de 300,000 Kr. bleve stilledet til Ministeriets Disposition, saaledes at Ministeriet kunde fordele dem til de Kommuner, som, henset til Kommunens hele økonomiske Stilling og specielt til ekstraordinære store Udgifter, maatte siges at være særlig trængende. Jeg erkender, at det vil ikke være nogen behagelig Opgave for Ministeriet. I den § 34, som er foreslaaet indsat i Lovforslaget, er det foreslaaet, at der fra de Organisationer, som saavel Købstæderne som Landkommunerne have dannet, skal kunne indhentes Erklæringer og Indstillinger vedrørende den eventuelle Fordeling af disse 300,000 Kr. Deri turde ligge nogen Garanti for, at de blive fordelte paa saa retfærdig en Maade som muligt.

Jeg skal i øvrigt ikke udtale mig om selve det Spørgsmaal, hvorvidt det er forsvarligt at inddrage et saa stort Beløb som 1,200,000 Kr. af det Tilskud, der hidtil har været ydet til Kommunerne. Den finansielle Stilling for Statskassen opfordrer i allerhøjeste Grad til at søge at indvinde Besparelser overalt, hvor det kan siges at være nogenlunde forsvarligt, og dette, at 11 af Kommissionens 12 Medlemmer have